

РЕШЕНИЕ

№ 6018

гр. София, 03.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева**

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8429** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на П. Т. Т., против решение № 81125 от 03.05.2020г. на Софийски районен съд (СРС), постановено по н.а.х.д. № 11121 по описа на СРС за 2019г., с което е потвърден електронен фиш серия К № 1237681/21.05.2016г., с който за нарушение установено с автоматизирано техническо средство, на основание чл. 189 ал.4 му е наложено административно наказание „ глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21 ал.1 от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи, че решението на СРС е неправилно. Твърди се, че е нарушена процедурата по издаване на електронния фиш, тъй като липсват данни, които да удостоверяват името и длъжността на лицето, което го е издало, което е пречка да се установи валидността на оспорения електронен фиш. Излагат се и съображения, че в случая въззивният съд не е обсъдил възраженията и аргументите относно изтеклата погасителна давност.

Ответникът по касация, СДВР, отдел „Пътна полиция“, не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна. Административен съд София-град, като прецени допустимостта и основателността на

касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество, е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 21.05.2016 г., в 14:29 ч. П. Т. Т. управлява собствения си автомобил – „М. Е 280“, рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], по [улица], с посока на движение от телевизионната кула към посолството на Република Румъния, като при плувен център „М. Л.“ се движи със скорост на движение от 79 км/ч, при разрешена такава от 50 км/ч. Нарушението е установено и заснето с техническо средство за видеоконтрол, представляващо одобрен тип стационарна автоматизирана система, която към момента на нарушението била преминала преглед за техническа изправност.

На 31.05.2016г. е издаден електронен фиш серия К № 1237681 за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП.

За да постанови обжалваното решение, СРС е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, както и че нарушението, съгласно събраните по делото доказателства, се явява безспорно доказано.

Настоящият касационен състав намира съдебното решение за съобразено с материалния закон. При постановяването му съдът пълно и всестранно е изследвал фактическата обстановка и въз основа на събраните доказателства е извел правилни правни изводи.

Съобразно, правилото на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение.

Именно с цел гарантиране правата на гражданите и с оглед установяване на обективната истина при евентуално съдебно обжалване на електронните фишове се изисква към административната преписка, освен доказателствата в подкрепа на обжалвания фиш, да се съдържа и информация за участъка от пътя, с описание на мястото и координатите, действащото ограничение на скоростта по чл.21 ЗДвП, посоката на движение на автомобила, схемата на разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид, датата на последната метрологична проверка. Всички посочени данни са приобщени по делото, като са изпратени с придружителното писмо на наказващия орган, поради което съдът счита, че не е нарушено правото на защита на жалбоподателя. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

Съгласно § 1 от ДР на ЗАНН, по смисъла на този закон "електронен фиш" е

електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи.

Цитираните правни норми съотнесени към установените в настоящия административноправен спор факти, налагат извод, че са спазени изискванията при издаването на процесния електронен фиш. Същият правилно е издаден по отношение на ползвателя на моторното превозно средство, като се доказва че именно това е лицето, което е управлявало автомобила на датата на нарушението.

Електронния фиш съдържа предвидените от закона реквизити, като на констатираното превишение на скоростта е дадена правилната правна квалификация. В тази насока следва да се посочи, че в нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, законодателят е определил изчерпателно реквизитите, които следва да съдържа електронния фиш, като по никакъв начин не е предвидено препрещане към разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН, където са предвидени реквизитите на наказателното постановление. Посочената норма е специална спрямо нормите в ЗАНН, отнасящи се до реквизитите на наказателното постановление.

В случая е налице нарушение, установено със стационарна видео радарна система, като в електронния фиш са описани всички негови съставомерни признаци. Нарушението е безспорно установено от приложения снимков материал от техническо средство, като в случая скоростта е била ограничена до 50 км/ч и е била превишена от водача.

Според чл. 165, ал.3 ЗДвП /нова -ДВ, бр. 19 от 2015 г./: Условието и редът за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение се определят с наредба на министъра на вътрешните работи. С Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. се уреждат условията и редът за използване на автоматизирани технически средства и системи /АТСС/ за контрол на правилата за движение по пътищата. По смисъла на §6, т. 65 ДР ЗДвП /нова - ДВ, бр. 19 от 2015 г./: "Автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес и в тази връзка, съгласно чл. 2 от цитираната наредба - Стационарните и мобилните АТСС заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи, с данни за установените нарушения на правилата за движение. Както бе посочено, установяването на обективните признаци на нарушението се извършва автоматизирано с удостоверяване чрез съответното доказателствено средство - снимков материал, на който е придадена доказателствена стойност по арг. от чл. 189, ал.15 ЗДвП.

В случая местоположението на ползваната система за видеоконтрол е отразено в протокола за проверка на стационарната видео- радарна система от 29.01.2016 г. , където е отразено, че същата е монтирана в [населено място], Телевизионната кула.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че е изтекла абсолютната погасителна давност. Препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН предвижда, че по

въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго. Безспорно давността, изключваща наказателното преследване, е обстоятелство, изключващо отговорността, доколкото я погасява. Изричните разпоредби на ЗАНН по въпросите за давността не уреждат абсолютната давност като максимално възможна продължителност на административно-наказателното производство - чл.34 урежда сроковете за започване на административно-наказателното производство, съответно за издаване на наказателното постановление след съставянето на АУАН, а чл.82 - давността за изпълнение на наложеното административно наказание с влязъл в сила и подлежащ на изпълнение акт. Следователно, в ЗАНН е налице непълнота, която се преодолява чрез субсидиарното прилагане на разпоредбите на общата част на НК на основание преpraщaщата норма на чл.11 от ЗАНН.

В глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание”, чл. 79 предвижда, че наказателното преследване се изключва когато е изтекла предвидената в закона давност. Съобразно разпоредбата на чл. 80 ал. 1 т. 5 от НК наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички други наказания с изключение на тези дадени в предходните точки на същата алинея. В конкретния случай административнонаказателно производство е образувано. Разпоредбата на чл. 81 ал. 3 от НК е предвидила обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. В цитираната разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член. В конкретния случай давността е три години, а абсолютната давност съобразно разпоредбата на чл. 81 ал. 3 от НК е четири години и половина от момента на извършване или довършване на нарушението по аналогия от чл. 80 ал. 3 от НК. Нарушението е извършено на 21.05.2016 г., поради което и абсолютната давност за наказателно преследване не е изтекла към настоящия момент. Съдът намира, че не са налице посочените в жалбата касационни основания, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Предвид липсата на заявени от страните претенции за присъждане на разноски този въпрос не се обсъжда от съда.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал.2, предл първо и второ АПК, вр. с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София- град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 81125 от 03.05.2020г., постановено по нахд. №11121/2019г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97-и състав.

Решението е окончателно .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

